

CHRONICLE

NOVINY PRAŽSKÉHO STUDENTSKÉHO SUMMITU
PRAGUE STUDENT SUMMIT NEWSPAPER

XXII. ROČNÍK
25. ÚNORA 2017

VÝZNAMNÉ HISTORICKÉ UDÁLOSTI

Íránská islámská revoluce

s. 06

VZTAHY MEZI MEZINÁRODNÍMI
ORGANIZACEMI

Idylický román EU-OSN

s. 07

POLITIKA A UMĚNÍ

Orwell, propaganda
a eufemismus

s. 15

Rozhovor: Jindřich Šídlo

„Svoje nejlepší komentáře jsem napsal rychle,“ říká politický komentátor Jindřich Šídlo, jehož nové texty nyní naleznete na zpravodajském portálu Seznamu. Představil se slovy „býval jsem novinářem, teď se tomu říká tvůrce obsahu“.

Tak jako i jiní lidé, kteří se živí skládáním myšlenek a kvůli práci se musí orientovat v šíři politiky i kultury (doporučuje např. seriál Najděte mi hrdinu), má Šídlo tendenci přecházet z tématu na téma, prokládat výklad historkou a vtipem, hovoří v zapamatovatelných větách a má nadání k bonmotu. Jeho přirovnání jsou promyšlená a bez klišé.

Trvá na tom, že nejčistší vlastnění média je v době, kdy jde o byznys a noviny vydělávají, a tedy vyvstává méně pochyb o nekalých záměrech vlastníků. Proto odráží přirovnání Babiše k Bakalovi, který kupoval Economii v roce 2008 za výhodných podmínek, a hlavně se nesnaží o politickou kariéru. Karel Schwarzenberg za éry vlastnění Respektu je podle Šídla jediný, kdo volal redakci s prosbou o článek. Nešlo však o žádné propagandistické zadání, ale o upozornění na potenciální nebezpečí na politické scéně právě se zjevivšího Putina, který tehdy médiím nepřipadal významný.

K reálné cenze podle Šídla nedochází – ostatně cenzura je podle něj vedená státem, nikoliv majitelem, ale existuje tlak vyhnout se některým tématům, a on sám nabídku pracovat pro Andreje Babiše odmítl. „Babišovi prochází věci, který by dřív stačily na odchod z politiky, protože MF Dnes a Lidovky vypadly z role „hlídacího psa“.“

Vyzdvihuje užitečnost bulvárního tisku, protože pokrývá témata způsobem, který se pro seriózní listy nehodí, a to proto,

že „jsou věci, o kterých se stydíme psát“. Tvrdí, že Daily Mail je skvělý ponor do pocitů lidí, s nimiž se městský liberál obtížně potkává a BBC těžko uchopí.

POKRAČOVÁNÍ NA →

s. 04

Jindřich Šídlo

ŠÉFREPORTÉR, REDAKCE SEZNAM

V současnosti pracuje v redakci videozpravodajství portálu Seznam. Předtím působil v Hospodářských novinách, České televizi, Mladé frontě DNES a časopise Respekt. V roce 2007 získal za svou práci Cenu Ferdinanda Peroutky, v roce 2013 pak Novinářskou cenu. Vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd UK. ■

s. 14

Hodnocení plenárních projevů III. přípravného setkání

ÚVODNÍK

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

„Připadáte si v tomto světě bezpečně?“ zeptal se nás nedávno člen stálé mise ČR při OSN ve Vídni. Dokážete si asi představit, jak těžké bylo odpovědět. Člověk nechce působit naivně, ve světě zuří tolik konfliktů, až je těžké je spočítat. O některých slyšíme z médií neustále, zprávy o jiných na nás vyskočí jen čas od času a připomenou nám, že například konflikt na Ukrajině je už nejspíš možné klasifikovat jako válku a že zuří téměř na dosah ruky od naší malé zemičky s jedním teroristou, před kterým varuje náš pan prezident.

Komplikovaná situace na Blízkém východě se naopak v tisku objevuje pravidelně, přesto informace o tamější situaci máme poměrně zkreslené a zaměřené pouze na několik málo aspektů problému v tomto velmi komplexním regionu. Šeptá se, že prezident Trump chce tuto situaci řešit podporou vzniku vojenské aliance blízkovýchodních států podobné NATO. Uvidíme však, jestli jeho slova „je mi jedno, jestli budou dva státy, palestinský a izraelský, nebo bude jeden společný,“ cestu k míru na Blízkém východě ještě nezkomplikují.

Komplexnost světových konfliktů je obrovská a je téměř nemožné jim porozumět. To ovšem neznamená, že bychom se o to neměli neustále pokoušet a že bychom měli přijímat jednoduchá, často populistická, řešení. „Které hrozby je možné považovat za reálné a které nás děsí zbytečně?“ přidám otázku ještě já a doufám, že nalézt odpověď na ni vám pomůže i účast na dnešním přípravném setkání. ■

Linda Coufalová
šéfredaktorka Chronicle

HOSTÉ IV. PŘÍPRAVNÉHO SETKÁNÍ

Panelová diskuze o současné situaci v Sýrii**Tomáš Kocián**

ČLOVĚK V TÍSNI

Markéta Kutilová

FEMISPHERA

Teodor Marjanovič

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Robert Mikoláš

ČESKÝ ROZHLAS

Semináře o mezinárodních konfliktech**Vojtěch Bahenský**

SPOLUPRACOVNÍK VÝZKUMNÉHO CENTRA AMO

Tomáš Jungwirth

ANALYTIK VÝZKUMNÉHO CENTRA AMO

Václav Kopecký

ANALYTIK VÝZKUMNÉHO CENTRA AMO

Jan Kužvart

ARABISTA

Jan Prouza

METROPOLITNÍ UNIVERZITA PRAHA

Martin Rey

ROZVOJOVÉ A PORADENSKÉ CENTRUM VYSOKÉ ŠKOLY EKONOMICKÉ V PRAZE

TÉMATÁ EVROPSKÉ INTEGRACE

Půdní kontroverze aneb společná zemědělská politika EU

Evropská unie je masivním exportérem a zároveň světově největším dovozcem zemědělských produktů. Přesto je nejznámější kauzou spadající do společné zemědělské politiky (SZP) patrně historka o tom, jak se „evropští byrokraté“ rozhodli evaluovat banán.

Právnícký pohled

Základními zásadami společné zemědělské politiky jsou jednotný trh, ochrana před vnější konkurencí a finanční solidarita. V Římských smlouvách (nyní Smlouva o fungování EU) bylo stanoveno pro SZP pět konkrétních cílů, a to zvýšit produktivitu výroby, zajistit přiměřenou životní úroveň pro zemědělce, stabilizovat trhy, zabezpečit dostatečné množství potravin pro obyvatelstvo a poskytovat spotřebitelům potraviny za přiměřené ceny.

Cíle to jsou zároveň hospodářské i sociální a mají chránit producenta i spotřebitele. Právě neekonomické hodnoty zdůrazňují její zastánci. Evropa je podle nich díky SZP potravinově soběstačná, udržuje vysokou zaměstnanost v zemědělském sektoru, ohlíží se na životní prostředí a udržitelný rozvoj, podporuje farmáře v nepoužívání chemikálií a netěžení přírody přes míru. Hojnost organické produkce a výše výrobních standardů je možná nejlepší na světě.

Protivníci vidí plýtvání, ohrožení producentů v rozvojových zemích, ochranářství nepřející inovacím a obecně nepřiměřenost výše subvencí (farmáři produkují asi 6 % unijního HDP, ale ročně dostávají 30 % unijního rozpočtu). Navíc až do roku 2013 byli „noví členové“ znevýhodňováni a dostávali méně dotací než „staré státy“.

V rámci společné zemědělské politiky vznikl i jeden z největších mýtů o EU, který často v argumentaci používala kampaň Brexitu. Brusel prý diktuje, jaké má mít banán křivky, a na základě toho je zakazuje. Banány však byly vždy klasifikovány podle kvality a velikosti i dávno předtím, jen měla každá země vlastní měřítko, což vedlo k nepřehlednosti. Komise toto sjednotila a stanovila, jaká kritéria musí jednotlivé jakostní třídy splňovat.

Ekonomický pohled

Společenskou zemědělskou politiku lze popsat dvěma způsoby. Na jednu stranu funguje jako partnerství mezi zemědělstvím a společností a zajišťuje dostatečné množství cenově dostupných potravin na evropských trzích a přiměřenou životní úroveň zemědělců. Na stranu druhou byla a je politikou zásahů do mechanismů volného trhu a manipulace se stranou nabídky. Levá nebo pravá? Panna nebo orel? Ať se na ni díváme z jakékoli perspektivy, společná zemědělská politice nejdou upřít její šlechetné zájmy, kterých však nebylo vždy dosahováno a které si proto vyžádaly řadu změn.

V roce 1962, tedy jen 5 let po uzavření Římské smlouvy a vzniku Evropského hospodářského společenství, vznikla SZP s ideou, že

společnými silami lze dosáhnout více než jednotlivými politikami členských států. Zprvu se jí to skutečně dařilo. Garantované minimální ceny za výkup potravin přinášely zemědělcům jisté zisky, což je motivovalo k navyšování produkce. Následně se jim příjmy zvýšily o více než třetinu a produktivita práce téměř o polovinu.

V průběhu 80. let už ale bylo zřejmé, že nelze takto dále pokračovat. Zemědělci, které by nezastavila neviditelná ruka trhu, začali produkovat příliš mnoho potravin, čímž při stanovených cenách převyšovali poptávané množství. Zvyšovaly se tak výdaje na SZP proudící na dodatečnou stavbu skladů a mrazíren, které dosáhly téměř 75 % rozpočtu Evropského společenství.

Na začátku 90. let proto došlo k reformě, kdy bylo umělé navyšování cen částečně nahrazeno přímou podporou zemědělců. Zároveň s tím se začal klást vyšší důraz na udržitelný rozvoj a ohleduplnost k přírodě, který byl v průběhu let ukotven dalšími úpravami SZP. Ačkoli tato politika stále tvoří podstatnou část rozpočtu EU a dosahuje přibližně 38 % výdajů, nedošlo u ní od roku 2004 k výraznějšímu nárůstu absolutních nákladů navzdory tomu, že se za tuto dobu Evropská unie rozšířila o 13 členů.

Z těchto důvodů lze na společné zemědělské politice Evropské unie demonstrovat nejen neomylnost tržních mechanismů nabídky a poptávky a vývoj evropského smýšlení směrem k udržitelnému rozvoji, ale i možnost interpretace jedné politiky několika pohledy. Nejedná se přitom ani o nutnou ochranu zemědělců, ani o tristní zásahy do svobodného trhu, nýbrž o trochu z obou. ■

Tomáš Krause
Anna Umlaufová
redaktoři Chronicle

ROZHOVOR

Jindřich Šídlo: Zeman pohrdá svými voliči

POKRAČOVÁNÍ Z TITULNÍ STRANY

„Politici novináře strašně nenávidí a strašně je potřebují. Když Zeman média potřeboval před volbami 1998, tak měl s novináři naprosto idylický vztah.“ Ale politici chtějí využívat sdělovací prostředky k bezprostřednímu oslovení občanů, ale ne odpovídat na otázky kritických moderátorů. „Od Watergate si politici dávají strašný pozor na únik informací a nabízí novinářům kraviny, a novináři na to skočili.“

„Dnes je to vše demokratičtější a svoobodnější, na druhou stranu se dnes stává zprávou úplně cokoli. Jste zvyklí pojmát média jinak, přes sociální sítě. Na internetu vypadá všechno stejně – pozoruju to na svých dcerách a jsem hluboce přesvědčen, že by měla být do škol zavedena mediální výchova – jak poznat zdrojované články a nedůvěryhodné články.“ Klasická a sociální média se třeba liší etickými standardy, hierarchizací, ověřováním. Má to ale podle Šídla i pozitivní důsledky. Např. projekty jako DVTV by dříve vzniknout nemohly. Češi jsou politický národ. I v době, kdy se nic neděje, je poměr obyvatel ČR sledujících ČT24 vyšší než britských diváků BBC.

„Miloš Zeman je totální pražská kavárna (ten pojem vymyslela ODSka v roce 2005), kdyby ho nevzala sociální demokracie, tak by dnes byl kavárník a levicový liberál. Zeman ale tu kampaň v roce 1996 oddřel a zachytil lidi, o které se jiní tolik nezajímali. Pohrdá všemi, pod to spadají i jeho voliči.“ Nicméně je to elektorát, s nímž „umí nejlépe pracovat“. Kvůli porno-skandálu nemohl pomoci Zemanovcům v kampani roku 2013, proto se nyní zdá nízké, když o Jakubovi Jandovi neustále referuje jako o pornoherci. Nasnadě by byla otázka, „a co Katka, pořád točí?“

Zemana a Trumpa by úplně nesrovnával. „Trump vyrostl ze zlata a je miliardářský

ARCHIV PSS

playboy, Zeman byl chudý.“ Když navštívil Šídlo Trump Tower, všiml si, že má vlastní internetovou síť pojmenovanou Ivanka. K Trumpovi má podle něj blíže Andrej Babiš. „Oba jdou proti establishmentu, který sami tvoří.“ To, že společnost je po volbách rozdělená, ale není nic nového. Bylo to tak po znovuzvolení Bushe v roce 2004 i v kampani Paroubek vs. Topolánek.

Následující volby do Poslanecké sněmovny a prezidentské volby mnohé odhalí. Právce by se měla spojit, protože i preference ODS jsou neskutečně nízké po třech letech v opozici, ale neudělá to kvůli postoji k EU a hlavně z osobních animozit. Nelze vyloučit předsednictví Klause mladšího.

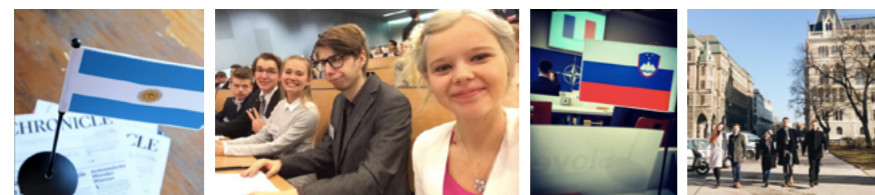
Horáčkova prezidentská kampaň usnula. Byl neustálými otázkami donucen oznámit kandidaturu brzy. „Říká, že není Havel, není Fischerová, víme, že není Schwarzenberg. Ale kdo tedy je?“ Může vyhrát. Zemanův tým to ví, že jsou ve druhém kole zranitelní. Navíc pokud bude Babiš

premiérem, tak by to mohlo lidi vyburcovat, aby volili proti Zemanovi.

K dnes nadužívaným pojmům jako sociální bublina („jsme v ní všichni“), post-truth („s tím přišel už před lety Colbert“) a politická korektnost („v Česku vůbec neexistuje“) přistupuje střízlivě. Z celého projevu je patrné, že Jindřicha Šídla každodenní sledování politiky neomrzelo. Nechová se k politikům nadřazeně a nejsou u něj stopy vyhoření. Vždy se snažil oponovat představě, že politika je jen špinavá a zkorumpovaná. Ostatně sám přiznává: „Já mám politiku rád.“ ■

Tomáš Krause

zástupce šéfredaktorky Chronicle

#kroksexsummitem
@praguestudentsummit

O ČEM JEDNÁME?

Téma ochrany biodiverzity neboli rozmanitosti ekosystémů je v mezinárodní politice velmi často skloňovaným pojmem. Environmentální shromáždění OSN se mu věnovalo na každém ze svých zasedání. Dva ze 17 Cílů udržitelného rozvoje přímo zdůrazňují nutnost ochrany biodiverzity. Největší pozornosti se těší velcí savci, jako jsou sloni, pandy nebo třeba orangutani. Ohrožení se ovšem netýká jen jich. S velkými problémy se potýkají populace korálů, ohrožení obojživelníků se také neustále zvyšuje. Nesmíme zapomenout ani na ohrožené druhy rostlin.

Ptáte se, proč vůbec máme biodiverzitu chránit? Protože má pro lidstvo velkou hodnotu. A to jak užitnou, tak tou neužitnou. Mezi užitnou hodnotu lze zařadit vše, co přímo nebo nepřímo spotřebujeme. Mnoho druhů přímo využíváme jako potravu. Genetická rozmanitost je hodnotná pro zemědělství nebo farmacie. Díky ní je možné šlechtit výnosnější a odolnější

Ochrana ohrožených druhů

plodiny i vyvíjet léky. Biodiverzita je významná i pro turismus a rekreaci. Nepřímou užitnou hodnotou se rozumí využívání funkcí jednotlivých ekosystémů. Lesy a močály nás chrání před povodněmi. Příroda sama dokáže vstřebávat a odbourávat mnohé znečišťující látky, které se dostávají do ovzduší a vody. V neposlední řadě nám vytváří kyslík a naše planeta je tak díky nim obyvatelná. A obvykle platí, že rozmanitější ekosystémy poskytují tyto funkce lépe.

Neužitná hodnota je o něco více abstraktní a vzdálená, ale přesto není nevýznamná. Jde o tzv. opční hodnotu. Biodiverzitu je dobré zachovávat již jen z důvodu, že nevíme, kdy se nám bude hodit. Co když se nám za deset let budou např. pro ony farmaceutické účely hodit některé geny? Také existuje hodnota odkazu. Pro mnoho lidí je důležité, že nám známé druhy a ekosystémy budou moci obdivovat i následující generace. Nejvíce abstraktní je existenční hodnota – ocenění pouhé existence

biodiverzity. Přestože nás v Evropě celkem nemusí trápit, jestli v Africe žijí sloni nebo ne, z různých etických a morálních důvodů to mnoho lidí zajímá a jsou ochotni i finančně podporovat jejich ochranu a přežití.

Hodnotu biodiverzity pochopitelně každý člověk vnímá jinak. Problém je, že často lidé, kteří žijí v oblastech s vysokou biodiverzitou, jí nepřisuzují vysokou hodnotu, zatímco lidé z méně rozmanitých ekosystémů si jí cení více. Z toho vyplývá její nevrátné přeměňování. Na lokální biodiverzitu mají také vliv globální jevy. Právě na tyto obtíže reaguje mezinárodní jednání a snaží se vytvořit fungující a udržitelná schémata ochrany ohrožených druhů. ■

Jan Hlaváček

redaktor Chronicle

REPORTÁŽ

Poblíž Jungmannova náměstí, v samém centru Prahy, můžeme najít kousek Evropy. Jaký je smysl integrace, co to byla Maastrichtská smlouva a na jakých pilířích stojí současná EU se v Evropském domě, sídle Zastoupení Evropské komise v ČR, dozvíte taky. Navíc se však můžete snadnou cestou dostat k pochopení komplexních témat a výzev Evropské unie.

Zdejší prostory nabízí mnoho možností, jak se dozvědět něco nového nebo jen příjemně strávit čas intelektuálnějším programem. Dát si dobrou kávu při diskuzi s povolnými hosty o aktuálních tématech dotýkajících se celého spektra problematik Evropské unie můžete při debatách Café Evropa, odpočinout si u kvalitního filmu (momentálně se promítají vybrané snímky z Festivalu bulharských filmů) zase každou

druhou středu večer v Kině Evropský dům. Evropský dům nabízí také knihovnu a studovnu, ve které jsou k zapůjčení zajímavé publikace, například monografie o unijních dějinách, právu, či sborníky dat z Eurostatu. Všechny tyto služby jsou navíc k využití zdarma.

Chcete být aktivní? Evropský dům nabízí informace o nové iniciativě Evropské unie – Evropském sboru solidarity. Jedná se o příležitost pro mladé lidi, jak vycestovat a být užiteční. Možnost naučit se něco nového. „Výhodou není jen to, že si zkušenost mohou uvést v životopise, a získat tak snadněji práci. Mohou například pomáhat při odvrácení přírodní katastrofy nebo při odstraňování jejích následků, poskytovat pomoc ve střediscích pro uchazeče o azyl či v komunitách s nejrůznějšími sociálními problémy,“ říká Martin Pelc, jeden z odborníků na evropská témata, se kterými se v Evropském domě můžete setkat. „Registrace je možná již dnes, zájemci

se tak do projektů mohou začít zapojovat od června 2017.“

Zájemci o Evropský sbor solidarity se musí pouze registrovat, nabídky pracovních pozic jim potom dle preferencí v jejich profilu zasílají samotné organizace, které se do projektu zapojují. „Dobrovolníci za práci nedostávají plat. V závislosti na typu programu financování EU ale obdrží zpravidla podporu na cestu do místa výkonu činnosti a zpět, dále ubytování, stravu, zdravotní pojištění a malé kapesné na pokrytí každodenních životních nákladů,“ informuje oficiální web evropa.eu/youth/solidarity.

Motivací k zapojení se do projektu tedy nemůže být finanční výhodnost, ale touha udělat něco, co má smysl, naučit se novým věcem a poznat nová místa, do kterých prostřednictvím Evropského domu otevírá dveře Evropská unie – stačí vzít za kliku a vstoupit. ■

Linda Coufalová

šéfredaktorka Chronicle

NOVINKY Z MEZINÁRODNÍCH ORGANIZACÍ

EU

- Tempo růstu ekonomiky v eurozóně výrazně zrychlilo, nezaměstnanost je nejnižší od roku 2009, ekonomika však stále potřebuje stimulaci a Evropská centrální banka tak zatím nestáhne svá opatření, prohlásil její šéf Mario Draghi i přes sílící kritiku a kulminující inflaci.
- Evropský blok přispěje ke stabilizaci Libye. Zástupci států osmadvacitky se na summitu na Maltě shodli, že kontrola nad územím je klíčová pro zastavení migrace. Ministři zahraničí zdůraznili, že pro navrhovaný postup je nutná vláda kabinetu Sarrádeže v celém státě.

OSN

- OSN označila situaci v Jemenu za katastrofální a rychle se zhoršující. Apeluje tak na své členy, aby poskytli humanitární pomoc a ochránili zemi před hladomorem. Smrt hladem zde hrozí dvanácti milionům lidí.
- Radikální omezení role Spojených států v OSN připravuje Donald Trump, finanční podpora by se měla snížit o více než 40 %. Nikki Haleyová, zástupkyně USA při OSN, hodnotí stávající příspěvky jako velkorysé a silně nevyvážené.

NATO

- Konflikt mezi vládními silami a Moskvou podporovanými rebely v oblasti východní Ukrajiny opět eskaluje. Náměstkyně generálního tajemníka NATO, Rose Gottemoellerová, upozornila na závažnost bojů po schůzce s ukrajinským premiérem Volodymyrem Hrojsmanem.
- Koncem ledna byl spuštěn výcvikový program, který má vyškolit členy iráckých bezpečnostních sil k likvidaci výbušných systémů a zlepšit tak obranyschopnost před Islámským státem. Poskytnutí pomoci bylo příslibem i českým premiérem Bohuslavem Sobotkou.

VÝZNAMNÉ HISTORICKÉ UDÁLOSTI

Íránská islámská revoluce

Současníkům se Írán 70. let zdál jako stabilní konstituční monarchie, íránské hospodářství díky petrodolarům utěšeně rostlo a íránská společnost byla navíc na poměry svého regionu velmi liberální a přátelská k Západu. Není tak divu, že události let 1978 a 1979, které vešly do dějin pod názvem íránská islámská revoluce a proměnily Írán během několika měsíců v konzervativní islámskou teokracii, tolik šokovaly celý svět.

Dnes se ale íránská revoluce nejeví tak překvapivě – od roku 1953, kdy Američany a Brity podporovaný puč svrhl nacionalistického premiéra, koncentroval do svých rukou stále větší moc íránský vládce, šáh Rezá Pahlaví, který si systematicky budoval kult osobnosti. V roce 1975 zakázal všechny staré politické strany a založil novou politickou stranu Obrození, do níž musel vstoupit každý Íránec. Šáh rovněž oktrojoval zásadní sekulární a ekonomické reformy. Tehdejší íránský ekonomický růst, který se na přelomu 60. a 70. let mohl měřit i s asijskými tygry, byl ale spíše dílem příjmů z ropy. Z ekonomického rozkvětu ale profitovala hlavně šáhova rodina a elity země, spíše než desetitisíce Íránců, kteří se přestěhovali z venkova do měst za prací, jejichž životní úroveň nejprve podkopala dvouciferná inflace a kteří během recese v letech 1975–1976 často ztratili zaměstnání.

Hospodářské potíže spolu s často nucenou sekularizací v Íráncích oživily zájem o islám. Právě náboženské kruhy se staly hlavní silou opozice proti šáhovi – jejím hlavním představitelem se navíc v roce 1977 stal konzervativní islámský duchovní Rúholláh Chomejní, který byl za kritiku šáhových reforem donucen k

exilu. Právě s Chomejního jménem je spojen začátek revolučních událostí. V lednu 1978 vyšel v hlavním teheránském deníku článek ostře hanobící Chomejního, byl například označen za britského agenta. Na jeho obranu vyšli do ulic studenti náboženských škol, k nim se však brzy přidali nezaměstnaní příchozí z venkova a další. Už se neprotestovalo proti jednomu článku, ale celému šáhovu režimu. Demonstrace přerůstaly v násilí v ulicích, proti kterému zasahovala armáda. Protesty pokračovaly během jarních i letních měsíců a kulminovaly na konci postního měsíce ramadánu, kdy už demonstrovaly stovky tisíc lidí.

Vážně nemocný šáh, který až dosud doufal v uklidnění, vyhlásil 8. září stané právo. Okamžité protesty proti němu rozprášila armáda za cenu desítek mrtvých. Revoluci již nešlo zastavit. Během října a listopadu proběhly v Íránu dvě všeobecné stávky. Na šáhův televizní projev z 6. listopadu, ve kterém slíbil demokratické reformy, reagoval Chomejní, jehož věhlas v Íránu i po světě neustále rostl, s tím, že na smíření je pozdě a íránský lid má šáha svrhnout. Na konci prosince jmenoval šáh premiérem představitele sekulární opozice Bakhtiara, s tím, že na čas zemi opustí a proběhne v ní referendum o pokračování monarchie, načež šáh odletěl 16. ledna do Egypta. Na pozvání premiéra Bakhtiara se 1. února vrátil z exilu ajatolláh Chomejní, ten však již 5. února jmenoval svou tzv. revoluční vládu. Nedlouho na to, 11. února, padla Bakhtiarova vláda, když armáda vyhlásila neutralitu. Chomejního vítězství potvrdilo dubnové referendum, ve kterém se 98 % Íránců vyslovilo pro zrušení monarchie. V květnu dostal Írán novou islámskou ústavu a Chomejní byl prohlášen doživotním nejvyšším vůdcem. ■

Jakub Kopřiva

redaktor Chronicle

TOPICS OF TODAY

The last couple of months, with the end of the elections and the commencements of the inauguration, was detrimental in determining the fate of the US foreign policy if not shaping it. Nevertheless, all that begs the question regarding future ties with Russia.

It is fair to say that the stance towards Russia around the elections was a bit divided and unclear. Moreover, tensions reached their peak when Russia was allegedly involved in influencing the ballots and coincidentally supplying whistleblowers with information that would deliver a blow to Trump's opponent. However, there have been several incidents in the past months where Russia offered a demonstration of muscle flexing in a number of ways. From hindering negotiations about Syria, using the right of VETO on any resolution deemed unfit at the Security Council, to publicly threatening to open fire at any aircraft in certain Syrian and Russian airspaces. Furthermore, it can be said that the whole

conflict in Syria is a projection of some sort of proxy war whose outcome is crucial for both nations.

The tensions don't seem to stop just right there, given the fact that these two world powers are trying to project their strength in several multitudes and regions. Although the latest NATO drills and tournaments across Europe were not meant to deter any imminent threat or danger, having one of the largest exercises at a scale that was unprecedented throughout NATO history did convey a message loud and clear. As mentioned before this was nothing but a necessary demonstration of power and readiness as a reaction to the fears of neighboring states over Ukraine.

Nevertheless, it seemed for some that in the midst of all the tensions and ongoing events, Donald Trump's policy towards Russia would be different from that of any other US president. Mainly because he refused to follow the anti-Russian stances that his predecessors held and actually worked

US-Russian Relations

on discussing certain issues that would ease the tensions, or so it seemed. During Trump's latest phone call with Russian president Vladimir Putin, it seemed that Trump was more than willing to retract his opinions and stance when it came to the New START nuclear deal, which was before, as some put it, "a win-win for both countries".

All in all, there is no doubt that the tensions between Russia and the United States peaked in the past month, however, they are currently at a halt, given the fact that what brought these two states head to head is no more, such as the Aleppo siege and US elections. But with Trump, a president truly like no other in the US history, the future is more unclear than ever. ■

Rafat Kurdi

redaktor Chronicle

VZTAHY MEZI MEZINÁRODNÍMI ORGANIZACEMI

Idylický románek EU-OSN

Evropská unie, organizace v jejichž základech stojí multilaterální dohoda, a Organizace spojených národů – ztělesnění multilateralismu. Že tyto dvě organizace budou mít dobré vztahy a rozvinutou spolupráci bylo zřejmé již v úplném počátku, jelikož apel na důležitost Charty OSN nalezneme již v zakládajících smlouvách Evropských společenství (EURATOM, EHS, ESUO), jejichž sloučení postupně vedlo ke vzniku Evropské unie.

Pozitivní vztah, který předpovídala sympatie v zakládajících dokumentech, se postupem času potvrdil. Významný je rok 1974, kdy tehdy ještě Evropské společenství získalo status pozorovatele při OSN. Dalším významným rokem byl rok 2003, kdy bylo podepsáno několik klíčových dokumentů. Vznikla „Joint Declaration on EU-UN cooperation in crisis management“, která stanovuje, že klíčovým bodem spolupráce mezi dvěma organizacemi je schopnost Evropské unie poskytnout ozbrojené síly misím OSN, která zajišťuje legalitu a politickou legitimitu, jelikož pouze OSN

má pravomoc schválit užití síly při řešení konfliktu. V tomto roce byla také přijata první Evropská bezpečnostní strategie, která akcentuje, že Charta OSN je základem mezinárodních vztahů a Rada bezpečnosti OSN má primární zodpovědnost za udržení mezinárodního míru a bezpečnosti. Evropskou prioritou je posílení OSN tak, aby plnila své povinnosti a jednala účinně.

Z předchozích odstavců to vypadá, že spolu mají tyto dvě organizace poměrně idylický románek, nic ovšem není tak jednoduché, jak se na první pohled zdá. Vzhledem k tomu, že se členy OSN mohou stát pouze státy, nemůže být Evropská unie zastoupena přímo, pouze prostřednictvím svých členů, kteří se však ne vždy zcela shodnou ve svých stanoviscích. Jménem Unie potom na půdě OSN mluví vždy ten stát, který právě drží předsednictví v Radě EU. V rámci Rady bezpečnosti OSN je Evropská unie stále ještě zastoupena dvěma státy, které jsou stálými členy této Rady. V rámci diskuzí o reformě Rady bezpečnosti, které jsou evropské státy

pozitivně nakloněny, přišli v minulosti někteří evropští politici s návrhy, že by Evropská unie měla jedno společné křeslo v rámci stálých členů UNSC. Přestože tato myšlenka vzbudila mediální ohlas, její realizace je málo pravděpodobná.

Tečkou, nebo spíše vykřičníkem, za celým výše nastíněným vztahem Evropské unie a OSN může být jen náhled do rozpočtu. Příspěvky členských států EU pokrývají téměř dvě pětiny rozpočtu OSN (35 % v roce 2011), do programů a fondů OSN dokonce přispívají zhruba polovinu všech prostředků. Evropská unie a Organizace spojených národů si jsou klíčovými partnery v mnoha oblastech a obě dvě si svou vzájemnou důležitost uvědomují a různými způsoby ji akcentují. ■

Linda Coufalová

šéfredaktorka Chronicle

MODEL OSN

UNSC

Již počtvrté se dnes na půdě Vysoké školy ekonomické v Praze schází 15 vážených velvyslanců – zástupců svých zemí v Radě bezpečnosti OSN. Úkolem velvyslanců nebude nic jiného než přijímat taková rozhodnutí, která povedou k posílení světové bezpečnosti a míru.

Snad se jim to bude dařit více než při předcházejícím jednání o jaderném programu KLDR, kdy se z popudu váženého velvyslance Francouzské republiky v připravované rezoluci objevil návrh na preventivní jaderný úder vůči vládnoucí rodině Kimů. Návrh byl zastaven až společným vetem Ruska a Číny – a od kdy zrovna tyto dva státy stabilizují mezinárodní politiku? (Od 8. listopadu loňského roku, odpověděl by pesimista.)

Na programu dnešního jednání je sice téma méně kontroverzní, o to však náročnější a komplikovanější – trestněprávní odpovědnost členů mírových misí OSN. Případy zejména násilných trestných činů páchaných „modrými přilbami“ nejsou bohužel v posledních letech ojedinělé – zásadně však podrývají samotný smysl mírových misí i autoritu Rady bezpečnosti. Není nic horšího, než když na vás násilí páchá ten, kdo vás před ním má bránit. Očekáváme proto, že velvyslanci se s tímto problémem důrazně vypořádají jednou provždy. Jednání však nebudou jednoduchá – jako obvykle se bude dábel skrývat v detailu.

Kromě jednání čeká Radu bezpečnosti také příprava na další program – především na historickou krizi, která proběhne na

posledním přípravném setkání. Při ní se velvyslanci převtělí do role svých dávných předchůdců a pokusí se úspěšněji než oni vyřešit jednu z předcházejících světových krizí. ■

Jan Papajanovský
předseda

ARCHIV PSS

ARCHIV PSS

DISEC

Přípravná setkání Pražského studentského summitu se již pomalu ale jistě přehoupla do své druhé poloviny. Jistě to však není důvod smutnit, ještě nás toho společně čeká spousta!

Nicméně nejdříve si pojdme trochu zrekapitulovat, o čem to vlastně bylo minule. Tři přednášky, jedna aktivita a jednání nad I. bodem agendy – tak by se v kostce dal shrnout odpolední program DISEC. A začali jsme pěkně zostra, když nás předseda Robert zasvětil do úvodu jednacího řádu a jeho základních institutů. Posléze jsme si od místopředsedy Vojty vyslechli užitečné tipy a triky ohledně prezentačních dovedností a projevů. Na toto jsme navázali aktivitou demagog, jejímž účelem bylo, aby

se účastníci nebáli improvizovat při zastávání předem neznámé teze a zbavili se tak strachu z vystupování před publikem. Tato aktivita se podle našeho názoru velmi vydařila a všechny účastníky musíme pochválit za jejich skvělé výstupy, mluvení před publikem snad už tedy nikdy nebude problém. Ve working groups jsme si vyhodnotili stanoviska, která na to, že pro většinu z vás byla vaše první, nebyla vůbec špatná – jen tak dá! Nu a pak jsme se konečně dostali ke cvičnému jednání nad I. bodem agendy, ženy v ozbrojených konfliktech. Nakonec nám místopředseda Vašek představil II. bod agendy o zbrojení ve vesmíru.

A co nás dnes čeká a nemine? Málo toho není a náš program bude jako obvykle nabitý. V první řadě si vyslechneme přednášku týkající se mezinárodní bezpečnosti. I tentokrát se budeme věnovat jednacímu řádu, a to konkrétně problematice přijímání dokumentů. A jelikož jednací řád je „nejlepším přítelem“ dobrého delegáta, tak si všechny získané znalosti zábavnou formou lehce zopakujeme a případné nejasnosti si vysvětlíme, abychom během konferenčních jednání už všem jeho úskalím dobře rozuměli. Potom si opět zajednáme. Celý den zakončíme přednáškou o III. bodu naší agendy týkající se obchodu s konvenčními zbraněmi, což je v současnosti stále vysoce aktuální téma.

Nezbývá než doufat, že se toto přípravné setkání vydaří stejně dobře jako ta předcházející. My se těšíme a doufáme, že vy též. ■

Šárka Tesařová
místopředsedkyně

ARCHIV PSS

ECOFIN

Přípravná část se nenávratně překlenula do druhé poloviny a my se dnes scházíme již počtvrté. Opět je před námi skvělý program, pojdme si však ještě krátce připomenout, co se událo, když jsme se potkali minule.

Na třetím přípravném setkání opět čekal na naše delegáty intenzivní ekonomický blok, který byl tentokrát zaměřený na trh a ceny. Začali jsme s pojmy, jako jsou volný trh a tržní mechanismus. Při aktivitě jsme si ukázali, jak funguje nabídka a poptávka, kdy vzniká rovnovážná cena, a vysvětlili si, co je to například Paretova efektivita. Další část tohoto bloku se zabývala behaviorální ekonomikou, kdy jsme se zamýšleli nad tím, jestli a v jakých situacích se lidé rozhodují racionálně, nebo spíše iracionálně.

Po krátké přestávce jsme si představili náš poslední bod agendy, kterým je boj proti daňovým rájům. Definovat daňový ráj není

HRC

Čas utíká jako voda a my se tak v současné chvíli nacházíme již za polovinou přípravných setkání. To mimo jiné znamená, že se nám nezadržitelným tempem blíží závěrečná konference. Proč to ale zmiňuji? Zahřívací kola totiž s konečnou platností skončila, tudíž dnešním setkáním přidáme výrazně na plynu a také se trochu podíváme na vaše dosavadní výkony. Jste napnuti? Tak si nejprve připomeňme to minulé, jelikož trpělivost růže přináší...

Minule jsme začali přednáškou na další bod agendy, čímž byla environmentální migrace. Sami jste zjistili, že toto téma je velmi závažné, ale i komplikované, proto doporučujeme nepodcenit přípravu na jednání. Následovala poutavá přednáška od podplukovníka Foltýna na téma humanitárního práva, kde jste mohli zjistit, jak mohou být aplikovaná lidská práva v praxi, ale mohli jste se i zamyslet nad problematičtějšími aspekty války. Argumentační i rétorické dovednosti jsou při jednání téměř nezbytnou součástí, proto jste si je procvičili v pracovních skupinách. Největší novinkou minulého setkání bylo jednání, kterému předcházela bravurně herecky zvládnutá přednáška na jednací řád od místopředsedy Tomáše, takže pevně věříme, že část jednacího řádu si už budete navěky pamatovat.

Dnes vás čeká již poslední přednáška o bodu agendy, která bude na téma lidskoprávní problematiky potratů. Toto téma je charakteristické silnou polarizací názorů. Následovat bude opět nová hra, díky které si prověříme vaše znalosti, a samozřejmě již tradiční pracovní skupiny. Setkání zakončíme

jednoduché, ovšem společnými silami jsme jej zvládli charakterizovat. Také bylo důležité si říci, z jakých důvodů společnosti a lidé odchází do daňových rájů. Na příkladech daňových rájů jsme si ukázali, že každá země si určuje vlastní podmínky daňových zvýhodnění a také jsme se zabývali tím, proč jsou daňové ráje celosvětovým problémem. V neposlední řadě bylo nezbytné se podívat na roli OSN v boji proti daňovým rájům, která je ovšem zatím spíše okrajová – to však můžeme alespoň na půdě simulovaného ECOFIN změnit již dnes. Odpolední program uzavřelo jednání o reformě brettonwoodských institucí. Stanoviska i jednání ukázaly, že se nejedná o jednoduché téma. Delegáti se s ní však potýkali se ctí, zvláštní pochvalu si za své výkony zaslouží zástupkyně Francie a zástupci Norska, Polska a Čínské lidové republiky.

Dnešní odpoledne se na půdě ECOFIN ponese v tradičním formátu. Začneme ekonomickým okénkem, budeme pokračovat například aktivitou zaměřenou na kritické myšlení a správnou argumentaci, ve working groups rozebereme vaše poslední stanoviska, abyste byli dobře připraveni na následné jednání. Při jednání o boji proti daňovým rájům vstoupíme na neprobádanou půdu, protože o nich OSN doposud nikdy nedebatovalo, jsme si ale jisti, že se v tématu neztratíte a předvedete alespoň tak solidní výkony jako minule. ■

Sára Filípková
místopředsedkyně

ARCHIV PSS

rozšiřující přednáškou na jednací řád a následným jednáním, kde si vyzkoušíte další možnosti, které vám jednací řád nabízí.

Jelikož jsem se již dostali za polovinu našich setkání, tak je již na čase průběžně zhodnotit vaše výkony, které nepřetržitě bedlivě sledujeme. Velkou pochvalu prozatím udělujeme zástupcům Saúdské Arábie, Číny, Polska, Spojeného království, Albánie a Etiopie. Pevně věříme, že se v síni slávy příště objeví i další nové státy. Proto se těšíme se na vaši aktivitu a věřte, že „velký bratr“ nikdy nespí! ■

Zdeněk Nevřivý
místopředseda

MODEL OSN UNESCO

Po zvládnutí prvních dvou bodů agendy na předcházejících přípravných setkáních se delegáti Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu poprvé ponořili do problematiky Seznamu světového dědictví UNESCO.

Odpoledne jsme zahájili připomínkami k druhým stanoviskům, čehož se chopil Adam. Poté následovala přednáška od Toma o tom, jak se památky na výše zmíněný prestižní seznam dostávají a jak vypadá reálný nominační proces v UNESCO. Petra navázala se svým vysvětlením, jak vypadá nominační proces památek u nás na Summitu. Ke slovu se dostali účastníci poté, co byli rozděleni do osmi nominačních skupin, ve kterých si vybrali jednu památku, kterou budou nominovat. Ihned na to jim Petra vysvětlila ještě podrobněji první krok v nominačním procesu – sepsání nominačních zpráv. Následně už se plénum od památek přesunulo k prezentaci Konstantina o argumentačních faulech, tedy o tom, co by delegáti v žádném případě neměli užívat během jednání. Jak argumentovat si následně vyzkoušeli všichni do jednoho v rámci working groups. Všechny čerstvé znalosti potom zúžitkovali v turnaji argumentačních faulů, kdy se rozdělili do skupin a pokoušeli se probojovat turnajem co nejvyššími fauly až k úplnému vítězství. Po tomto turnaji, kdy o legraci nebyla nouze, nastal čas zapadnout zpět do role zástupců jednotlivých států a ponořit se do posledního bodu programu – usilovného jednání na téma nerovnost pohlaví. Tohoto úkolu se již tradičně zhostili výborně a přichystali si na konferenci solidní základ,

UNEA

Dnešním setkáním jsme se dostali do druhé poloviny přípravné části. Jedno je tak jisté. Konference se blíží milovými kroky. Vraťme se však ještě na chvíli do ledna.

Začínali jsme ve více či méně vzdálené minulosti. Zkusili jste si přednést projevy Abrahama Lincolna, Winstona Churchilla nebo např. Ronalda Reagana. Dobře napsaný projev je základ. A k tomu je nutné ho i správně představit publiku. Není nutné nikam spěchat, je potřeba zvolit optimální hlasitost a udržovat kontakt s publikem. To je základ, na který je nutné za všech okolností myslet a který měly tyto osobnosti v malíčku.

K tématu ochrany krajiny přijel pohovořit náměstek ředitele Krkonošského národního parku Jakub Kašpar. Věnoval se významu národních parků, který ilustroval na aktuálně projednávané novele zákona o ochraně přírody a krajiny. Má být krajina v národních parcích ponechána přírodě s minimálními zásahy? Nebo mají národní parky sloužit jako rekreační oblasti pro návštěvníky a umožňovat snadný stavební rozvoj v obcích?

Konec přípravných setkání je tradičně vyplněn jednáním. Na minulém tomu nebylo jinak a spustilo se jednání o zelené ekonomice. Debata velmi rychle získala dynamiku a začaly se řešit možnosti šetrnější výroby zboží i jeho přepravy. Slyšet byli zejména zástupci Albánie, Německa nebo Ghany. A své právo na projev hojně také využívali zástupci pozorovatelských organizací. Jednání narazilo na výrazný problém spojený s financemi. Mohou bohatší státy nutit chudší, aby používaly drahé technologie nebo omezovaly svůj rozvoj? Není to pokrytecké? Často se proto

ARCHIV PSS

na který je možné navázat. Mezi velmi aktivní státy se řadí například Thajsko nebo Čína, ale i mnoho dalších.

Na tomto přípravném setkání se UNESCO chystá pokročit dále v památkovém nominačním procesu. Zhodnotíme si nominační zprávy a ukážeme si, jak prezentovat, což účastníci zúžitkují na posledním přípravném setkání. Krom toho si řekneme něco o diplomatickém chování a vystupování. Velmi důležitý bude i závěr programu, neboť se budeme věnovat tomu, jak se během jednání navrhuje, upravují a schvalují dokumenty. Nejdříve si účastníci vyslechnou teoretickou část a následně se tyto vědomosti pokusí zúžitkovat v navazujícím jednání. ■

Tadeáš Zíka
předseda

ARCHIV PSS

objevovaly zmínky o vytvoření programu nebo fondu, přes který by byly financované projekty zaměřené na udržitelnou dopravu a výrobu v rozvojových zemích. Uchytí se tato idea a bude ještě letos zrealizovaná?

Co nás čeká dnes? Rozhodně můžete očekávat jednání o třetím bodu agendy – správě lesních ekosystémů. Reč jistě bude o významu lesů, národních parcích, pravidlech pro těžbu nebo třeba o nelegální těžbě dřeva. Tato jednání berte jako první možnost zjistit postoje ostatních států. Zkuste si již dnes najít potenciální spojence pro konferenční jednání. ■

Jan Hlaváček
předseda

MODEL NATO

The first preparatory meeting of 2017 started with some improvisation. In December, the Ambassadors delivered their first prepared speeches and a month later, they were challenged some more with impromptu speeches. The Ambassadors had very little time to identify with a randomly chosen role or a situation and to prepare a short speech. Even though the task seemed a bit terrifying at the beginning, all the Ambassadors managed to get out of their comfort zone and fulfilled the task perfectly.

After that, we were joined by a guest speaker Bohumil Doboš from the Charles University. He delivered a short presentation about jihadist groups. Afterwards, he discussed the topic with the Ambassadors some more. For example, he answered their questions about the prospects of an independent Kurdistan or the funding of ISIS.

Since we are in the second half of the pre-conference part, the rest of the preparatory meeting was devoted to the Rules of Procedure. And since the best way to learn is to practice, the aim of this activity was to negotiate and adopt a document summarizing and evaluating Mr. Doboš's lecture. Unfortunately, the document was not adopted in the end. But hopefully, the Ambassadors learned some useful lessons, mainly the importance of quality time management.

What to look forward to today? We are going a little bit back to the scheme of the first two preparatory meetings and we will again divide into working groups aiming to enhance different soft skills. Also, since we are getting closer to the conference, we will conduct another negotiation. This time, the Ambassadors will

MODEL EU

Že mají ministři zastupující evropské státy v Radě EU náročnou práci, je bezpochyby. Mnohdy musí čelit neočekávaným situacím, složitým vyjednáváním, formovat křehké koalice a diplomaticky prosazovat státní zájmy. A protože jde tohle sotva dělat silou či zastrašováním, je nezbytné osvojit si přesvědčovací schopnosti založené na správné argumentaci. Na lednovém přípravném setkání, na které se i přes probíhající zkouškové období a všudypřítomné bacily chřipky dostavila naprostá většina účastníků našeho modelu, jsme tedy ověřili, že zdatné debatéry mezi našimi ministry máme. Rozdělení do skupin hájili či odporovali nutnost vzniku společné evropské armády, přínos Evropské unie pro členské státy a vystoupení České republiky z – brzy už možná – sedmadvacítky. Úkolem nebylo ani tak zvítězit v debatě všemi možnými prostředky, ale naučit se správně stavět a používat argument, který je také silnou diplomatickou zbraní. Ten tak naši ministři zúžitkovali nejen při této aktivitě, ale také při pozdějším cvičném jednání na půdě Rady. Tématem jednání byla otázka, která v posledních měsících tíží hlavy nemálo západních politiků – jak účinně zajistit bezpečný průběh voleb? Odpověď možná leží na dně Junckerova kufříku, do kterého jsme také nahlédli...

Dnešní odpolední část přípravného setkání bude, dá se říci, v ekonomickém duchu. Účastníci Modelu EU budou mít jedinečnou možnost diskutovat s prof. Oldřichem Dědkem, členem bankovní rady ČNB a koordinátorem pro zavedení eura v ČR, který povede přednášku na téma ekonomických aspektů evropské integrace a fungování jednotného vnitřního trhu. Dotazy budou

ARCHIV PSS

come back in time to when Crimea was taken away from Ukraine in 2014. The NAC Ambassadors will therefore have a second chance to stop the crisis in Ukraine before it unfolds completely.

Not only the fourth preparatory meeting is in front of us! Two more events are scheduled, because learning by practice is important as well as enjoying some fun. Firstly, the annual trip to Strakonice army base is planned and secondly, we are very much looking forward to the weekend field trip, which will thematically match the date of the anniversary of the admission of the Czech Republic to NATO. ■

Zuzana Krulichová
zástupkyně generálního tajemníka

ARCHIV PSS

samozřejmě vítány. Aby se však ministrům hlavy zatočily ještě víc, bude po diskuzi následovat rychlokurz tance – na programu je minutový valčík v párech. Uvidíme, který z partnerů ve dvojici povede a který bude šlapat mimo rytmus... Nicméně k ekonomickým otázkám se ještě vrátíme, a to přednáškou na jeden z bodů agendy, kterému se Rada bude na závěrečné konferenci věnovat. A protože úkolem ministrů bude nejen perfektně nastudovat problematiku všech 3 bodů agendy, ale také hájit reálnou pozici zastupovaného státu, dnešní odpolední část uzavře poslední přednáška, a to právě na téma, jak takové stanovisko správně napsat. Budeme se těšit už ve 13:00 v místnosti 205! ■

Michaela Dvořáková
náměstkyně generálního tajemníka Rady

DELEGÁTSKÝ DUEL

**Jan
Pytela**
NĚMECKO, UNEA

**Cibulka
Vojtěch**
VIETNAM, UNEA

Jak by se mělo mezinárodní společenství postavit k ochraně biodiverzity?

Spolková republika Německo jako jeden z nejvyspělejších států světa má zájem v nejvyšší míře podporovat přístup mezinárodních organizací k ochraně rozmanitosti přírody. Jako největší problém pro biodiverzitu vidí aktivity člověka, především pytláčení a intenzivní zemědělství v polních či v lesních hospodářstvích. Stejně tak je potřeba věnovat pozornost znečišťování moří a vlivu turismu na přírodu. Úlohou pro mezinárodní instituce je především dohled nad dodržováním mezinárodních smluv, vzdělávání v oblasti ochrany biodiverzity a zajištění dialogu s národními vládami, a to především rozvojových zemích. Například vlivem růstu životní úrovně může stoupající poptávka po slonovině a rohovině v zemích jihovýchodní Asie vést k úplnému vyhynutí slonů a nosorožců. Stejně tak je potřeba bojovat na druhé straně problému, tu tvoří pytláctví. V chudých regionech Afriky je to nejvýhodnější způsob obživy – kilogram nosorožčího rohu se prodává na černém trhu momentálně i za 60 tisíc dolarů. Spolková republika Německo si je problémů souvisejících s pytláctvím vědoma, proto například v Jihoafrické republice či v keňském národním parku Amboseli financuje projekty související se zastavením pytláctví. Nepřípustné jsou pro Spolkovou republiku Německo jakékoli ústupky z již přijatých opatření, jako je Úmluva o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy (CITES). Byť se po více než 40 letech její existence objevily jisté výhrady, je třeba o pravidlech pro obchod s ohroženými druhy jednat s ekonomickým nadhledem a zabývat se tím, jestli není třeba je zefektivnit nebo zpřísnit, nikoli je uvolnit pro zájmy pytláků. Evropskou komisí nedávno zrevidovaná nařízení o ochraně přírody jsou potom pilířem pro politiku ochrany přírody v celé Evropě, regionu, jehož rozmanitost nelze v mezinárodním měřítku přehlížet. Ruku v ruce s ochranou klimatu jde ochrana rozmanitosti přírody. Musíme se proto především snažit o to, abychom si rozmanitost zachovali v co největší možné míře a nestavěli ekonomické zájmy nad tyto priority. ■

Vietnamská socialistická republika, stejně jako další státy, prochází v současnosti mnoha významnými změnami. Tyto změny se však zaměřují primárně na oblast ekonomického růstu a bohužel často nerespektují podmínky ochrany životního prostředí, mezi které neodmyslitelně spadá i ochrana biodiverzity. Vietnamská socialistická republika si je tohoto závažného problému plně vědoma a bude se snažit všemi dostupnými prostředky bojovat za zachování své biologické rozmanitosti. Ochrana biodiverzity by dle Vietnamské socialistické republiky měla být jedním z hlavních cílů všech států, i když tomu zrovna nepřispívá jejich politická či ekonomická situace. Podle Vietnamské socialistické republiky by v tomto případě mělo mezinárodní společenství plnit roli garanta finančních, ale i lidských zdrojů a technologií. Ty jsou zapotřebí k udržení biologické rozmanitosti ve státech, které musí své vlastní zdroje investovat do jiných odvětví – jinak by totiž nebyla udržena životní úroveň obyvatelstva a prosperita těchto států – to však většinou znamená odstavení ochrany biodiverzity na druhou kolej. Prioritou vyspělých států by tedy měla být pomoc zemím rozvojovým – hlavně z toho důvodu, že právě příroda těchto zemí zabírá největší procento biodiverzity planety Země. Na druhou stranu by rozvojové země neměly této pomocí zneužívat a udělat nejdříve to, na co vlastními silami stačí. Tím je myšleno zejména upravit legislativu, aby odpovídala nutným předpokladům pro zachování biologické rozmanitosti – tj. zejména postavit mimo zákon obchod s ohroženými druhy, zabránit nekontrolovatelnému ničení lesních porostů a omezit participaci státních orgánů v těchto nežádoucích aktivitách. Ve spolupráci s mezinárodním společenstvím by se v těchto zemích měla též rozšířit veřejná a osvětová činnost na témata ochrany životního prostředí a biodiverzity. Nic z toho se však neobejde bez užší spolupráce vyspělých a rozvojových států a Vietnamská socialistická republika doufá, že bude jejím hrdým průkopníkem. ■

ÚHEL POHLEDU

**Lucie
Herzogová**
ŠPANĚLSKO, UNESCO

**Tomáš
Weber**
KEŇA, HRC

**Tomáš
Rábek**
VELKÁ BRITÁNIE, EU

Otázka ①

Jak bojovat s rasismem ve společnosti?

①

Podle mého názoru, i když budeme s rasismem bojovat jakýmkoliv způsobem, vymýtít se nám ho nikdy plně nepodaří. Úplně nejjednodušší by bylo, kdyby si každý uvědomil, že všichni máme stejná práva na život bez ohledu na barvu pleti. To by bylo mnohem účinnější než jakékoliv zákazy atd. Ale buďme realisti, toto se nikdy nestane (bohužel)... Mimo to se mi zdá neefektivnějším řešením vštěpování principů a zásad demokracie dětem jak na školách, tak doma. Tím by se předcházelo šíření rasismu. ■

②

ICC musí v posledních letech čelit kritice ze strany Afrických států, ta se vyhrdila až do odstoupení tří afrických států. Tato kritika vznikla hlavně kvůli „diskriminaci“ tzv. černého kontinentu ze strany ICC. Otázkou je, na které straně je problém. Já si myslím, že na obou. U ICC v tom, že se zaměřuje víceméně jednostranně (1/10 případů) a ze strany Afriky v tom, že se snaží zpochybňovat fakt, že se zde zločiny proti lidskosti dějí a měly by se řešit. Řešením by bylo, kdyby se pozornost více rozprostřela. ■

①

Věřím, že z člověka, kterému se dostane stejného vzdělání a podmínky jako ostatním, se rasista nestane. Věřím, že největší podíl na tom, co z jedince vyrostle má výchova rodičů a škola.

Tolerance a vzdělání je ta klíčová kombinace. Kauza Lidl mojí myšlenku potvrzuje. Češi, kteří byli odmalička zavřeni v naší republice a neviděli širší svět (krom dovezené v Jugošce) jednoduše nejsou zvyklí na černošského modela v jejich oblíbeném letáku. Neopravňuje je to k rasistickým komentářům, nicméně jsem se tolik nedivil. Nikdo s nimi nikdy nevedl diskuzi o tom, že Afroameričané jsou vlastně úplně stejní jako oni a soused, se kterým chodí v neděli na pivo. ■

②

Jsem zastáncem tvrzení, že v očích práva a zákona jsou si všichni rovni a nestrannost Mezinárodního trestního soudu považují za stoprocentní.

Souhlasím s Kofi Annanem, bývalým tajemníkem OSN, který v rozhovoru pro The Guardian řekl: „Většina afrických demokratických států stojí při ICC, stejně i já. Ty nejhorší zločiny nesmí zůstat nepotrestány.“ ■

Otázka ②

Mezinárodní trestní soud čelí kritice ze strany afrických států. Jak hodnotíte nestrannost jeho rozhodnutí?

①

Kritickým myšlením. A začít u sebe. Ukazovat na ty druhé jako na iracionální rasisty, kteří slepě věří nesmyslům, je jednoduché. K vlastním (i rasistickým) přesvědčením jsme ovšem shovívavější. Myslím, že cesta ke společnosti, kterou nevzrušuje černoch v letáku, vede skrz zpochybňování a ověřování základů našich vlastních přesvědčení.

Konkrétněji řečeno: Myslím, že čím víc bude míst podporujících myšlenku jako Pražský studentský summit, Letní akademie Discover nebo Debatní klub UK, tím méně uslyšíme větu „nejsem rasista, ale...“ ■

②

V prvních 10 letech se všechny vyšetřované případy týkaly zemí v Africe. Myslím, že část kritiky ze strany afrických států se týká spíš výběru případů, kterými se vůbec Mezinárodní trestní soud (ICC) zabývá a má pravomoc se zabývat.

Pravomoc totiž de facto nemá v případě např. USA, Ruska nebo Číny. Dokud množství moci ovlivňuje to, které případy smí Mezinárodní trestní soud soudit, není systém nestranný. I kdyby byla jeho jednotlivá rozhodnutí spravedlivá. ■

HODNOCENÍ PROJEVŮ

Stát	Forma	Obsah	Hodnocení
Argentina	★★★★☆	★★★★☆	Peace Corps je vládní agentura USA, neplést s peacekeepingem. Pozor tedy především na obsahové nepřesnosti.
Bulharsko	★★★★☆	★★★★☆	Chválíme vzpřímený postoj a příjemné tempo řeči. Pro příště je třeba přidat na hlasitosti a lépe vystihnout faktické stanovisko státu.
Čína	★★★★☆	★★★★☆	Dobře strukturovaný a jazykově zajímavý projev, který věrně popisuje postoj Číny. Sebejistému a důraznému projevu scházela jen přirozenější gestikulace.
Francie	★★★★☆	★★★★☆	Oceňujeme kvalitní přípravu a dobře naučený přednes. Po obsahové stránce by projevu prospěla jednotící linka, po formální přirozenější gestikulace.
Itálie	★★★★☆	★★★★☆	Oceňujeme důraz na humanitární stránku věci i diplomaticky formulovaný požadavek na odchod prezidenta Assada. Do příště zapracovat na intonaci, přidat na důrazu.
Litva	★★★★☆	★★★★☆	Vašemu sebevědomě zvládnutému projevu ubírala na kvalitě příliš nediplomatická kritika Ruska, při které jste se navíc usmíval, a přehnaná dramatická užítých výrazů.
Maroko	★★★★☆	★★★★☆	Doporučujeme pro příště především více se vžít do role diplomata a kontrolovat věcnou správnost projevu. Oceňujeme váš přirozený oční kontakt s publikem.
Německo	★★★☆☆	★★★★☆	Příště prosíme více nahlas a s větší energií. Obsahově projev nebyl špatný, ale přednesem jste posluchače trochu uspával.
Polsko	★★★★☆	★★★★☆	Solidní projev se dotkl všech pro Polsko důležitých aspektů konfliktu. Sebevědomý přednes a dobrý oční kontakt s publikem, chyběla snad jen trocha gestikulace.
Rumunsko	★★★★☆	★★★★☆	Více dbát na provázanost jednotlivých částí projevu. Bylo by lepší zvolit zúčastněnější a méně vypravěčský tón. Uberte také na mimice. Sebevědomě přednesený projev.
Slovensko	★★★★☆	★★★★☆	Bylo by dobré především narovnat svůj postoj a dělat jemnější, přirozenější gesta. Jinak chválíme stylistickou stránku projevu a úderné, efektní fráze.
Spojené státy	★★★★☆	★★★★☆	Správné vystihnutí stanoviska nové administrativy a vhodná gestikulace. Příště stát stabilně, ubrat na komickém pojetí a přizpůsobit výraz vážnosti tématu.

Na minulém přípravném setkání si tucet z vás prošlo ne všedním zážitkem jménem plenární projevy. Na úvod je třeba zdůraznit, že obecně se úroveň projevů pohybovala vysoko a žádný z řečníků se za své vystoupení nemusí stydět. Na druhou stranu, určitý prostor pro zlepšení tu je vždy, a proto vám nabízíme pár obecných doporučení vycházejících právě z projevů uplynulých.

Základem je samozřejmě dobrá domácí příprava a důkladné rešerše, díky nimž byste se s trochou štěstí měli vyhnout faktickým chybám. Z hlediska obsahového je však také důležité, aby byl projev dobře strukturován, měl jednotící myšlenku a jednotlivé části na sebe přirozeně navazovaly.

Co velmi často znepríjemňuje poslech projevu, je rytmická, monotónní dikce, ze které je dobře poznat, že řečník nad vyřčenými slovy již na místě příliš nepřemýšlí. V mírně lepším případě se jedná o nacvičený a dobře zapamatovaný projev, v horším o prostou četbu připraveného textu. Posluchač u takového projevu mnohem

snáze ztratí pozornost, proto je vhodné pracovat s adekvátním důrazem na určitá slova či občas udělat významnější pauzu. Pokud chcete předat jasnou myšlenku, je nakonec udržení pozornosti publika tím klíčovým. V případě, že si nejste jisti, jak hlasitě váš hlas mikrofon snímá, raději nechte hlasivky zabrat o trochu více. I příliš hlasitý projev upoutá nakonec více pozornosti než ten, kterému není ani přes výraznější snahu posluchačů rozumět.

Nejlepší cestou ke zlepšení se je nakonec stejně pravidelné cvičení. Všem těm, kteří k projevu odvalu stále sbírají, můžeme vyřadit jen toto: Nebojte se. Opravdu. To nejhorší, co se vám může stát, je, že na vás za pár minut publikum zcela zapomene. Vám ale tato zkušenost ohromně pomůže. ■

František Novotný

vedoucí týmu hodnotitelů projevů

POLITIKA A UMĚNÍ

Orwell, propaganda a eufemismus

Inaugurace Donalda Trumpa je externalita, která zásadně vyšvihla prodej Orwellova románu 1984. Nová americká administrativa má vlašný vztah k realitě, a proto obchází slovo „lež“ termíny typu „alternativní fakta“. Možná tak bude „postpravdivý“ slovem roku dvakrát za sebou.

V těchto podmínkách je zřejmé, proč je Orwell vyhledáván. Jeho romány nejsou predikcí, ale ukazují, jak nepřetržitá propaganda lidi zmáta a znáví, až začnou přijímat předložené lhostejně a nekriticky. Od drobností po neustálé přepisování minulosti dle měnících se společenství. Strana v 1984 vyhladila soukromí, vyprázdnila jazyk. Ovšem autorova schopnost prohlédnout, projevující se v románu, je k nalezení i v jeho esejích.

Kontrafaktualismus popisuje zejména v esejí Ohlédnutí za španělskou válkou. „V roce 1936 se zastavila historie (...) ve Španělsku jsem poprvé viděl novinové zprávy, jež neměly žádnou souvislost s fakty – ani takovou, jakou v sobě skrývá normální lež.“ Nešlo jen o to, že stranické noviny si někdy vymýšlely bitvy a o proběhlých neinformovaly, ve válce se ostatně vždy nadsazuje. Pozoruhodné pro Orwella bylo, že fašistická média informovala o přítomnosti půlmilionové ruské armády, přestože ve Španělsku žádná nebyla. „Zároveň tito lidé odmítali přiznat německou a italskou intervenci v době, kdy se německý i italský tisk otevřeně vychloubyly úspěchy svých „legionářů.“ Podle stejné logiky pracuje Trumpova administrativa, když tvrdí, že dochází k teroristickým útokům, o nichž média záměrně neinformují. Popřípadě Putin, když popíral, že jsou ruští vojáci na Krymu, přestože na mírovou dobu dostávali nepřiměřeně množství válečných vyznamenání.

„V minulosti lidé záměrně lhali, ale v každém z těch případů věřili, že fakta

existují a jsou víceméně zjistitelná.“ Jak se to projevuje dnes, je jasné. Sociální sítě a internetové vyhledávače si pamatují čtenářovo vyhledávání, takže mu nabízejí obsah na míru, a tím ho utvrzují v jeho světonázoru. Válečný zpravodaj Christoph Reuter píše, že v Sýrii se vede postfaktická válka, v níž jsou analyzovány předsudky určitých skupin, načež jim jsou poskytovány smyšlené zprávy, které je v oněch názorech utvrzují. Například křesťanům o fiktivních podřezaných biskupech.

Alternativní převyprávění ani nemusí být uvěřitelnější a nemusí nabídnout přijatelnější verzi událostí, stačí, že zpochybní převažující interpretaci a udělá z veřejného prostoru jakýsi močál, v němž se nelze vyznat. Přesně takto vypadá ono Orwellem popisované zmatení vedoucí k lhostejnosti.

V esejí Politika a anglický jazyk upozorňuje na vyprázdnění jazyka a na metody, jak politická mluva užíváním eufemismů zmírňuje dopady otřesných činů – a tak se masové vraždění nazve čistka. To je něco, co lidé zaměňují s politickou korektností, která se snaží primárně o to, nedělat ze skupin lidí monolit. Jejím opakem je nekorektnost, nikoliv realističnost.

Jsmo mimo společné kolbiště řeči a dorozumění. Nynější lhaní se liší od minulosti tím, že je lhostejné vůči přistižení. Existence lži je minimálně pozitivní v tom, že znamená, že se pohybujeme na společném pojmovém hřišti s dualitou pravdy a lži, kterou pak můžeme vnímat odlišně – a diskutovat. To nejde, jestliže se dva a dva nerovná čtyři.

Slovo orwellovské je po označení kafkovský nejpoužívanější odvozenina spisovatelova jména. Nicméně ani jedno nepopisuje realitu, v níž by bylo žádoucí žít. ■

Tomáš Krause

zástupce šéfredaktorky Chronicle

ZÁVODNÍK

Britský Nejvyšší soud rozhodl, že o aktivaci článku 50. smlouvy o EU, která zahájí tzv. brexit, musí rozhodnout Parlament. Dolní komora se již vyjádřila kladně, přes Sněmovnu lordů by měl projít také. Nadějněho kandidáta francouzských prezidentských voleb Françoise Fillona poškodil skandál ohledně sporného zaměstnávání jeho ženy a dětí. Do druhého kola volby by nyní podle průzkumů měla postoupit M. Le Penová a E. Macron. V Rumunsku se odehrály největší protivládní protesty od roku 1989 proti chystanému vládnímu nařízení, které by v podstatě posvětilo korupci do 1,2 milionu Kč. Britská královna Alžběta II. slaví 65 let na trůně. Na Summitu EU na Maltě bylo rozhodnuto, že EU uzavře s Libyí podobnou dohodu o migrantech jako s Tureckem. Libye uzavření dohody není příliš nakloněna. V kanadském Québecu zastřelil místní mladý muž 6 lidí v islámském kulturním centru. Americký prezident Donald Trump podepsal již celou řadu kontroverzních nařízení, například o zákazu vstupu občanů 7 převážně muslimských zemí do USA. KDU-ČSL a STAN pravděpodobně vytvoří volební koalici, která má představovat jakousi „třetí sílu“, nicméně musí překonat obtížné dosažitelnou hranici 10 % hlasů pro vstup do parlamentu. Na české ministerstvo zahraničí byl spáchán hackerský útok. Prezident Zeman prohlásil, že tyto útoky nejsou nebezpečné, jelikož Česká republika nikoho nezajímá. Osud vládního projektu HateFree Culture se zdá být nejasný – ministr Chvojka prý uvažuje o jeho neprodloužení, premiér Sobotka je tím ale zaskočen a nepřeje si konec projektu. V Česku začala platit novela trestního zákoníku, která zpřísňuje tresty za terorismus a nově definuje jeho financování a propagaci. Andrej Babiš označil novináře České televize za zkorumpovanou pakáž potě, co se ho zeptali na nákup dluhopisů Agrofertu za 1,5 mld. korun s nejasným původem, ze kterých nebude platit daň. Na konci roku 2016 měla ČR nejnižší nezaměstnanost v historii samostatného státu – 3,6 %. ■

Kateřina Poremská

redaktorka Chronicle

Generální partner
Pražského studentského summitu

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Zastoupení v České republice

TOP
Partneři

Embassy of Canada
Ambassade du Canada

UNIVERZITA
KARLOVA

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

Partneři

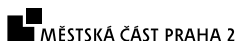
HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

RESPEKT

Mediální
partneři

Informační centrum OSN v Praze
United Nations Information Centre Prague

Za podpory

Tiráž

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁŽKY (AMO), Žitná 608/27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz;

Šéfredaktorka: Linda Coufalová, tel: 775 775 838, **e-mail:** chronicle@amo.cz;
zástupce šéfredaktorky: Tomáš Krause; **redakce:** Jakub Kopřiva, Rafat Kurdí, Tomáš Kremel, Kateřina Poremská, Zuzana Svobodová, Anna Umlaufová; **fotografie:** Hana Kratochvílová, Vojtech Konečný, Monika Mléčková, Iva Gejdošová, Daniela Klodnerová, Michal Janata; **sazba:** Linda Coufalová; **layout:** Jan Václav.

Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs